

Иоелын Ном ба Лаодикийн Долоо дахь Өдрийн Адвентист Сүм — Дөчин Нэгдүгээр Дугаар

Jeff Pippenger

2026-02-05

Дөчин нэг дэх тоо

Левит хорин гуравдугаар бүлэгт хаврын болон намрын баяруудыг толилуулдаг бөгөөд эдгээр баярын дүрслэл нь ерөнхий бүтцийн доторх эхлэл ба төгсгөлийн бүтцүүдийн төгс нийцэлд, мөн бүтцийнхээ хувьд Бурханаас ирсэн гүн утгатай юм. Хаврын баярууд ба намрын баярууд хоорондоо нийцэн зохицдог. Энэ бүлэг Палмони хэмээх гайхамшигт тоологчийн тухай дахин дахин гэрчилдэг. Энэ бүлэг нэг зуун дөчин дөрвөн мянгын эцсийн өдрүүдийн мэдээтэй баттай бөгөөд гайхамшигтайгаар холбогддог.

“23” гэсэн тоо нь тэнгэрлэг чанар ба хүн чанарын нэгдэл болох цагаатгалыг төлөөлдөг. Левит ном хэмээх нэр нь нэг зуун дөчин дөрвөн мянган хүний санваарыг төлөөлдөг. Учир нь бүх эш үзүүлэгчид эцсийн өдрүүдийн тухай өгүүлдэг бөгөөд эцсийн өдрүүдийн тахилчид нь Петрийн тодорхойлсноор ариун санваар юм. Петрийн ариун санваар гэдэг нь Шөнийн Дунд Хашхирааны мэдээг төрүүлдэг мэдлэгийн өсөлтийг ухааран ойлгодог мэргэд билээ. Харин мунхгууд, эсвэл Даниелын тодорхойлсноор хорон муу хүмүүс, мэдлэгийн өсөлтийг няцаадаг бөгөөд үүний улмаас тэд санваартнаар гологддог гэж Хосеа бидэнд мэдүүлдэг.

Миний ард түмэн мэдлэггүйгээс болж устгагдаж байна; чи мэдлэгийг няцаасан тул Би ч бас чамайг няцааж, чи Надад тахилч байхаа болино. Чи өөрийн Бурханы хуулийг мартсан тул Би ч бас чиний хүүхдүүдийг мартах болно. Тэд олширох тусам Миний эсрэг нүгэл үйлдсэн; тиймээс Би тэдний алдрыг ичгүүр болгон хувиргана. Хосеа 4:6, 7.

Исаиагийн мөн “алдрын титэм” хэмээн нэрлэдэг Ефраимын согтуучуудын алдар нь “ичгүүр” болж хувирдаг. Хожмын өдрүүдийн мэдлэгийн нэмэгдлийг няцаагчид нь Лаодикеагийн Долдугаар өдрийн Адвентист сүм мөн гэдгийг Хосеа онцлон тодорхойлдог. Учир нь тэрээр: “Миний ард түмэн” хэмээн тэмдэглэсэн. Түүний ард түмэн тахилчийн эрхээс няцаагдах бөгөөд энэ нь эцсийн, дөрөв дэх үед тохиолдоно. Учир нь Тэр тэдний хүүхдүүдийг мартах гэж байгаа бөгөөд хүүхдүүд нь эцсийн үеийг төлөөлдөг.

Эвлэрэл

“Левит 23” гэсэн гарчиг нь “нэг зуун дөчин дөрвөн мянгын санваартны эвлэрүүлэл” гэсэн утгатай. Энэ үнэнийг зөвхөн тухайн номын нэрийг бүлгийн дугаартай нь холбон авч үзэхэд л дүгнэн мэдэж болно. Левит хорин гуравт авч үздэг эвлэрүүлэл нь “нэг болголт” гэсэн утгатай бөгөөд Бурханлаг чанар ба хүн чанарын нэгдлийг зааж байна. Тэрхүү нэгдэл нь Бурханы Үгэнд олон тооны бэлгэдлээр дүрслэгддэг бөгөөд тэдгээрийн нэг нь хүний сүм Бурханы сүмтэй нэгдэх ёстой явдал юм.

Хүний сүм нь эрэгтэй “23”, эмэгтэй “23” хромосомын бүтэц тогтолцоотой. Петр нэг зуун дөчин дөрвөн мянгын санваарлалыг “сүнслэг гэр” хэмээн тодорхойлдог. Эдгээр хромосомууд эрэгтэй ба эмэгтэй хүн нэгддэгтэй адил нэгддэг бөгөөд Бурханы нэгтгэсэн зүйлийг хэн ч бүү салгаг. Гэрлэлт нь мөн нэгэн болголтын өөр нэг бэлгэдэл юм. Левит “23” нь Тэнгэрлэг Тэргүүн Тахилчийн сүмийг нэг зуун дөчин дөрвөн мянга болох тахилчдын сүмтэй хослуулсныг илэрхийлдэг.

Хорин хоёр ишлэл

Левит номын хорин гуравдугаар бүлгийн хаврын баярууд нь уг бүлгийн эхний хорин хоёр ишлэлд дүрслэгдсэн байдаг бөгөөд намрын баярууд нь бүлгийн сүүлийн хорин хоёр ишлэлд дүрслэгдсэн байдаг. Сүүлчийн ишлэл нь дөчин дөрөвдүгээр ишлэл бөгөөд энэ нь 1844 оны бэлгэдэл юм. Тэр үед Левит хорин гуравдугаар бүлгийн биелэл болгон, долоодугаар сарын аравны өдөр жинхэнэ Эвлэрүүллийн өдөр эхэлсэн юм. Хорин гуравдугаар бүлэг нь тус бүр хорин хоёр ишлэл бүхий хоёр хугацаанд хуваагддаг. Эдгээр хорин хоёр ишлэлийн хоёр хугацаа нь хоёулаа баярууд учраас утга зүйн хувьд холбоотой боловч мөн хаврын улирлаар дүрслэгдсэн Христийн хашаа болон Ариун газрын үйлчлэлээр, мөн намраар дүрслэгдсэн Түүний Нэн Ариун газрын үйлчлэлээрээ утга зүйн хувьд тусгаарлагдсан байдаг.

22

Хаврын болон намрын баярууд тус бүр хорин хоёр ишлэлээр төлөөлөгддөг бөгөөд эдгээр ишлэлүүд нь “22” үсгээс бүрдэх еврей цагаан толгойн гэрчлэлтэй нийцдэг. “22” нь “220”-ийн аравны нэг бөгөөд энэ нь Тэнгэрлэг чанар ба хүн төрөлхтний нэгдлийн бэлгэдэл юм. “220” нь Иудагийн тараагдан бутарсан 2,520 жилийн хугацааны эхлэл, мөн Эвлэрүүллийн өдрийг хүртэлх 2,300 жилийн хугацааны эхлэлийг хоёуланг нь илэрхийлдэг. 2,520 жилийн эхлэл нь МЭӨ 677 он байсан бөгөөд 2,300 жилийн эхлэл нь МЭӨ 457 он байсан тул Бурханы цэргийн гишгэгдэн талхлагдах тухай эш үзүүлэлт ба Бурханы ариун сүмийн гишгэгдэн талхлагдах тухай эш үзүүлэлтийн хоорондын холбоос нь хоёр зуун хорин жил болохыг ийнхүү тодорхойлж байна. Эдгээр хоёр эш үзүүлэлт хоёулаа 1844 оны 10 дугаар сарын 22-нд, хэв шинжийн эсрэг утгаар биелсэн Эвлэрүүллийн Өдөр ирэхэд төгссөн юм.

Тэр өдөр Христ хүний сүмийг Тэнгэрлэг сүмтэй нэгтгэх ажлыг эхлүүлсэн бөгөөд тэр үед Хабаккук 2:20 болон Иохан 2:20 хоёулаа биелсэн юм. Хабаккук Тэнгэрлэг нь тэр үед Хамгийн Ариун газарт байсныг тэмдэглэсэн бөгөөд Иохан итгэлээр тэр Хамгийн Ариун газарт орох ёстой байсан Миллерит сүм дөчин зургаан жилийн хугацааг гүйцээсэн болохыг тэмдэглэсэн; энэ нь 1798 оноос 1844 он хүртэлх Миллерит хүний сүмийн босгогдсон үеийг тэмдэглэсэн байв. “23” ба “23”-аас бүрдэх “46” жилийн түүх нь 1831 онд уг түүхийн мэдээг анхлан тунхаглаж эхэлсэн Уильям Миллерийн ажлаар дүрслэгддэг бөгөөд энэ нь Хаан Жеймсийн Библи хэвлэгдсэнээс хойш “220” жилийн дараа байв. 1611 онд хэвлэгдсэн Тэнгэрлэг Үг “220” жилийн дараа, 1831 онд, хүний элчтэй нэгджээ. Хаврын болон намрын баярууд хоёулаа “22” эшлэлээр дүрслэгддэг.

Нэгэн ижил сэдвийн хоёр мөрөөс бүрдэх хорин хоёр эшлэл нь эш үзүүлэгийн утгаар эхний хорин хоёр эшлэлийг дараагийн хорин хоёр эшлэлийн дээр давхарлан тавихыг шаарддаг. Энэ хоёр мөрийг ийнхүү тааруулан зэрэгцүүлэхдээ та хаврын баяруудаар төлөөлөгдсөн хашаа болон Ариун газрын ажлыг Хамгийн Ариун газарт Христийн үйлстэй нэгтгэж байна. Эш үзүүлэгийн энэ түвшинд энэ нь хоёр сүмийн нэгдлийг төлөөлдөг бөгөөд энэ нь Христийн эвлэрүүллийн ажлыг дүрслэн харуулдаг.

Нэгээс хорин хоёрдугаар ишлэлүүдийг хорин гуравдугаараас дөчин дөрөвдүгээр ишлэлүүдтэй уялдуулан авч үзэхэд, еврей цагаан толгойн хорин хоёр үсгээр, мөн “22” тоогоор илэрхийлэгддэг бэлгэдлээр, түүнчлэн ариун түүхэн дэх тэдгээр баяруудын биелэлттэй хамт баяруудаар илэрхийлэгддэг бэлгэдлээр гэрчлэгдсэн эш үзүүлэгийн нэгэн шугам тогтоогддог.

Хаврын баяруудын эхлэл нь эхлээд долоо дахь өдрийн Амралтын өдрийг тодорхойлж, намрын баяруудын төгсгөл нь долоо дахь жилийн Амралтын өдрийг тодорхойлдог. Альфа ба Омега болох Христ, нэг зуун дөчин дөрвөн мянгын санваарын шугам дахь “22” хэмээх хоёр гэрчийн эхлэл ба төгсгөлд Амралтын өдрийг байрлуулсан.

Долоо дахь өдрийн амралтын өдөр нь 1844 онд эхэлсэн жинхэнэ Эвлэрүүллийн Өдрийн эхэн үеийн онцгой гэрэл байсан бөгөөд долоо дахь жилийн амралтын өдрийн гэрэл нь төгсгөлийн үеийн гэрэл мөн. Долоо дахь өдрийн амралтын өдөр нь мөн Левит “23”-ын эхний ариун чуулган байсан бөгөөд үүнтэй адил долоо дахь жилийн амралтын өдөр нь тус бүлгийн сүүлчийн ариун чуулган юм. Амралтын өдөр нь “23” дугаар бүлэг дэх тахилчийн шугамын альфа ба омега мөн. Эхний, өөрөөр хэлбэл долоо дахь өдрийн амралтын өдөр нь нэг зуун дөчин дөрвөн мянгын санваарын альфа бөгөөд сүүлчийн, өөрөөр хэлбэл долоо дахь жилийн амралтын өдөр нь нэг зуун дөчин дөрвөн мянгын санваарын омега мөн.

“Бурхантай нөхөрлөдөг хүмүүс Зөвт байдлын Нарны гэрэл дотор алхдаг. Тэд Бурханы өмнө өөрсдийн замыг завхруулснаар Аврагчаа гутаан доромжилдоггүй. Тэнгэрийн гэрэл тэдэн дээр тусдаг. Энэ дэлхийн түүх төгсгөлдөө ойртох тусам Христийн тухай, мөн Түүнтэй холбоотой эш үзүүлэлгүүдийн талаарх тэдний мэдлэг үлэмжхэн өсөн нэмэгддэг. Тэд Бурханы мэлмийд хязгааргүй үнэтэй; учир нь тэд Түүний Хүүтэй нэгдмэл байдаг. Бурханы үг тэдэнд хэмжээлшгүй үзэсгэлэнтэй, сэтгэл татам байдаг. Тэд түүний ач холбогдлыг хардаг. Үнэн тэдэнд нээгддэг. Бие махбод болсон тухай сургаал дөлгөөн гэрлэн цацрагаар бүрхэгддэг. Тэд Судар бол бүх нууцыг нээж, бүх бэрхшээлийг тайлдаг түлхүүр мөн гэдгийг хардаг. Гэрлийг хүлээн авч, гэрэл дотор алхахаас хүсээгүй хүмүүс бурханлаг байдлын нууцыг ойлгох чадваргүй байх болно. Харин загалмайгаа үүрч, Есүсийг дагахаас эргэлзээгүй хүмүүс Бурханы гэрэлд гэрлийг харах болно.” The Southern Watchman, 1905 оны 4 дүгээр сарын 4.

Энд, “энэ дэлхийн түүхийн төгсгөлд,” бэлгэдэлт Эвлэрүүллийн Өдрийн төгсгөлд, “хувилгаан бие махбодтой болсон тухай сургаал” нь бэлгэдэлт Эвлэрүүллийн Өдрийн эхэнд долоо дахь өдрийн Амралтын өдрийн сургаал “зөөлөн” туяагаар гэрэлтсэнтэй адил тийм туяагаар бүрхэгддэг.

“Есүс авдрын тагийг өргөв. Тэгэхэд би Арван тушаал бичигдсэн чулуун хавтангуудыг үзэв. Арван захиасны яг төвд орших дөрөв дэх тушаалыг тойрон зөөлөн гэрлийн цацрал байхыг хараад би гайхширсан билээ. Тэнгэрэлч ийнхүү хэлэв: ‘Тэр бол тэнгэр, газар болон тэдгээрийн доторх бүхнийг бүтээсэн амьд Бурханыг тодорхойлон илэрхийлдэг арвын цорын ганц нь мөн. Дэлхийн суурь тавигдах үед Амралтын өдрийн суурь ч мөн тавигдсан юм.’” Testimonies, volume 1, 75.

“суурь” болох долоо дахь өдрийн Амралтын өдөр Левит “23”-ыг эхлүүлдэг бөгөөд хаврын болон намрын баяруудаар төлөөлөгдсөнөөр санваартнуудын гэрчлэл долоо дахь жилийн Амралтын өдрөөр төгсдөг. Долоо дахь жилийн Амралтын өдөр нь тэрхүү суурин дээр баригдсан сүмийг төлөөлдөг. Эцэст орших долоо дахь жилийн Амралтын өдөр нь 2,520-оор төлөөлөгддөгтэй адил, долоо дахь өдрийн Амралтын өдөр нь 2,300-аар төлөөлөгддөг. Долоо дахь жилийн Амралтын өдөр нь “бие махбодтой болох сургаал”-ыг төлөөлдөг. Долоо дахь өдрийн Амралтын өдөр нь Бүтээгчийн тэмдэг бөгөөд долоо дахь жилийн Амралтын өдөр нь бурханлаг чанар хүн чанартай нэгдсэний тэмдэг мөн.

Шугамуудыг тааруулах

Левит номын хорин гуравдугаар бүлэгт буй хаврын баяруудыг намрын баяруудтай уялдуулан авч үзвэл, Дээгүүр өнгөрөх баярын дараа маргааш нь долоон өдөр үргэлжлэх Исгээгүй талхны баяр залган тохиож, Исгээгүй талхны долоон өдрийн баяр эхэлсний маргааш нь Анхны үр жимсний баяр тохиодог. Гурван хоногт гурван тэмдэгт үе шат.

Исгээгүй талхны баярыг бүрдүүлдэг долоон өдрийн хугацаа нь ариун цуглаанаар эхэлж, мөн адил түүгээр төгсөнө. Исгээгүй талхны баяр эхэлсний дараах өдөр анхны үр жимсний баяр тохиож, түүнд хаврын арвайн анхны үр жимсний өргөл багтана. Долоо хоногуудын баяр гэж бас нэрлэгддэг Пентекост нь анхны үр жимсний баяраас хойш тавин дахь өдөр тохиодог бөгөөд энэ нь долоон долоо хоногийн хугацааны эхлэлийг тэмдэглэдэг; уг хугацаа дөчин ес дэх өдөрт дуусч, түүний дараа “тавь” гэсэн утгатай Пентекост ирдэг.

Дээгүүр Өнгөрөх баяр арвандөрөвний орой эхэлдэг. Дээгүүр Өнгөрөх баяр нь ариун чуулган биш юм.

Дараа нь арван тав дахь өдөр долоон өдөр үргэлжлэх Исгээгүй талхны баяр эхэлнэ. Долоон өдрийн баярын эхний өдөр болон сүүлчийн өдөр нь ариун цугларалтууд мөн.

Дараагийн өдөр буюу арван зургаа дахь өдөр, анхны үр жимсний өдөр ирдэг. Дараа нь Пентекостын баяраар тэмдэглэгддэг долоон долоо хоног эхэлдэг бөгөөд Пентекост нь хаврын болон намрын баяруудаар төлөөлөгдсөн ариун долоон цугларалтын нэг мөн. Анхны үр жимсний өдөр нь ариун цугларалт биш юм.

Дараа нь долоодугаар сарын эхний өдөр бүрэн баяр бол ариун чуулган мөн.

Долоо дахь сарын арав дахь өдөр тохиох Эвлэрүүллийн өдөр нь ариун цугларалт мөн боловч, баяр биш юм.

Майхан баярын эхний өдөр нь ариун чуулган мөн. Долоон хоногийн баярын дараа майхны найм дахь өдөр байдаг боловч тэрхүү найм дахь өдөр нь баяруудаар төлөөлөгдсөн хугацаануудын гадна гэж тооцогддог. Тэр найм дахь өдөр нь ариун чуулган мөн.

Баяруудыг танилцуулдаг долоо дахь өдрийн Амралтын өдрийг багтаавал энэ нь долоон ариун цугларалттай дүйцнэ. Ариун цугларалтуудтай адилхан бус байдлаар тохирон байрладаг боловч мөн долоон ариун цугларалт, долоон баяр байдаг. Эхний ба эцсийн тэмдэглэлт цэгүүд нь Амралтын өдрүүд юм: эхлээд өдөрт хамаарах, дараа нь жилд хамаарах. Альфа ба омега Амралтын өдрүүдийн хооронд тодорхойлогдсон баяруудын дотор долоон баяр, таван ариун цугларалт бий. Хэрэв альфа долоо дахь өдрийн Амралтын өдөр болон омега долоо дахь жилийн Амралтын өдрийг багтаавал, долоон ариун цугларалт ба долоон баяр болно. Майхант баярын найм дахь өдөр нь баяруудын нэг хэсэг биш бөгөөд долоогийн дотроос гарч ирэх наймын оньсого байдлыг бий болгодог нь ойлгомжтой. Энд миний онцлон тэмдэглэж буй санаа бол Есүс Палманийн хувьд “23” дугаар бүлэг доторх тоонуудын хувилбаруудыг үнэхээр гайхамшигтай байдлаар зохион байгуулсан явдал юм.

Хавар

Хаврын баярууд исгээгүй талхны долоон өдрийн баярын хугацааг агуулдаг бөгөөд түүний эхэнд альфа ариун чуулган, төгсгөлд нь омега ариун чуулган байдаг. Пентэко́ст нь хаврын баярууд дахь гурав дахь ариун чуулган мөн. Пентэко́ст нь долоон долоо хоногийн хугацааны дараа ирдэг бөгөөд тэрхүү хугацаа тавь дахь өдөр тохиох баяраар төгсөнө. Хаврын баярууд дөрвөн баярын өдөр болон гурван хугацаагаар тэмдэглэгддэг. Дээгүүр Өнгөрөх баяр, Исгээгүй талхны баяр, Анхны үр жимсний баяр, Пентэко́ст нь дөрвөн баярын өдөр бөгөөд гурван хугацаа нь исгээгүй талхны долоон өдөр, Пентэко́стын тавь дахь өдрийг угтан хүргэж, түүнийг багтаасан дөчин есөн өдөр, мөн гурван алхмаас бүрдэх хугацаа болох эхний гурван өдөр юм.

Дээгүүр Өнгөрөх баярын үеийн анхны үр жимсний өргөл нь Пентэко́стын өдөр өргөдөг анхны үр жимсний өргөлтэй нийцдэг; Дээгүүр Өнгөрөх баярын гурван өдрийн хугацаан дахь арвайн анхны үр жимсний өргөл болон Пентэко́стын үеийн дөчин есөн, өөрөөр хэлбэл тавин өдрийн төгсгөлд өргөдөг улаан буудайн анхны үр жимсний өргөл юм.

Уналт

Намрын баярууд нь шүүлт рүү хөтлөх арван өдрийн хугацааг эхлүүлдэг тодорхой нэгэн баярын өдрөөр эхэлдэг. Шүүлтийн дараа тав хоногийн дараа долоон өдрийн баяр болдог бөгөөд тэдгээр долоон өдрийн эхний болон сүүлчийн өдөр нь ариун цугларалт хэмээн тогтоогдсон байдаг. Арван тавны өдрөөс хорин хоёрны өдөр хүртэл Майхан баярыг тэмдэглэдэг бөгөөд дараа нь хорин гуравны өдөр газрын амралтын өдөр тэмдэглэгддэг.

Бид намрын баяруудыг хаврын баяруудын дээр давхарлуулан байрлуулахад, хоёулаа хорин хоёр эшлэлээр төлөөлөгдсөн хоёр шугам үүсдэг бөгөөд иймээс тэдгээр нь Еврей цагаан толгойн хорин хоёр үсгээр төлөөлөгдөнө. Үүнийг ийнхүү хийхэд, эхний тэмдэглэгээ нь долоо дахь өдрийн Амралтын өдрийн ариун цугларалт бөгөөд, сүүлчийн тэмдэглэгээ нь

долоо дахь жилийн Амралтын жилийн ариун цугларалт юм.

Мөн долоо дахь сарын арван тав дахь өдөр, газрын үр жимсийг хураан цуглуулсан хойно, та нар ЭЗЭНд долоон өдрийн баяр тэмдэглэ; эхний өдөр нь амралтын өдөр байх бөгөөд найм дахь өдөр нь мөн амралтын өдөр байна. Левит 23:39.

Пентэко́ст нь эрт бороо байсан бөгөөд Асруудын баяр нь хожмын бороо мөн. Пентэко́стын үеийн Ариун Сүнсний асгаралт нь нэг өдрөөр дүрслэгдсэн, харин Асруудын баяраар дүрслэгдэх асгаралт нь төгсгөлдөө хүрдэг нэгэн хугацаа бөгөөд түүний дараа Амралтын өдөр, өөрөөр хэлбэл долоон өдрийн дараах найм дахь өдөр, ирдэг. Ариун Сүнсний асгаралтын эцсийн илрэлтийн дараа ирэх тэрхүү Амралтын өдөр нь дэлхий мянган жилийн турш амрах Амралтын өдрийг төлөөлдөг.

“Зовлонт цаг үед бид бүгд хот суурин, тосгонуудаас зугтан гарсан боловч гэгээнтнүүдийн гэрүүдэд илд барин орсон хорон муу хүмүүс биднийг мөрдөн хөөж байлаа. Тэд биднийг алахаар илдээ далайсан боловч тэр нь хугарч, сүрэл мэт хүчгүй болон унав. Тэгээд бид бүгд авралын төлөө өдөр шөнөгүй хашхиран гуйсан бөгөөд тэр хашхирал Бурханы өмнө хүрч очсон. Нар мандаж, сар хөдөлгөөнгүй зогсов. Горхи урсахаа болив. Харанхуй, нүсэр үүлс хөвөрч ирэн, хоорондоо мөргөлдөн байлаа. Гэвч тогтуун алдрын нэгэн цэлмэг орон зай байсан бөгөөд тэндээс их усны дуун адил Бурханы дуу гарч, тэнгэр ба газрыг донсолгов. Тэнгэр нээгдэж, хаагдан, үймээн самуунд автав. Уулс салхинд найгах зэгс мэт чичирч, эргэн тойрондоо ирмэг сармайсан хад чулууг цацав. Тэнгис тогоо мэт буцалж, газарт чулуу шидэв. Бурхан Есүсийн ирэх өдөр ба цагийг айлдан, Өөрийн ард түмэнд мөнхийн гэрээгээ тунхаглахдаа нэг өгүүлбэр хэлээд түр зогсож, тэр үгс нь газар дэлхийгээр цуурайтан тархаж байв. Бурханы Израиль нүдээ дээш тогтон ширтэж, Еховагийн амнаас гарч, хамгийн хүчтэй аяндын нижигнээн мэт газар дэлхийгээр цуурайтах үгсийг сонсон зогсож байлаа. Энэ нь аймшигт сүр жавхлантай байв. Өгүүлбэр бүрийн төгсгөлд гэгээнтнүүд, ‘Алдар! Аллелуиа!’ хэмээн хашхирч байв. Тэдний царай төрх Бурханы алдраар гэрэлтэж, Синайгаас бууж ирэхэд Мосегийн нүүр царай гэрэлтсэнчлэн тэд ч мөн тэр алдраар гэрэлтэж байлаа. Хорон муу хүмүүс тэр алдрын улмаас тэдэн рүү харж чадсангүй. Бурханы Амралтын өдрийг ариунаар сахин, Түүнийг хүндэтгэсэн хүмүүст төгсгөлгүй ерөөл айлдагдах үед араатан болон түүний хөргийн дээр агуу их ялалтын уухай хадав.”

“Тэгээд газар амрах ёстой байсан баярын жил эхэлсэн.” Early Writings, 34.

Ойн жил нь долоон жилийн долоон мөчлөгийн дараах тавь дахь жил бөгөөд энэ нь Пентекостын тавь дахь өдөрт хүргэдэг 49 хоногтой адил юм. Намрын баяруудын дарааллыг хаврын баяруудтай нэгтгэн авч үзвэл Пентекостод хүргэдэг 49 хоног гарч ирдэг бөгөөд тэр нь Майхан баярын долоон өдрийн хугацааны эхлэлийг тэмдэглэдэг. Пентекост ба Майхан баяр хоорондоо давхцан нийцдэг бөгөөд хамтад нь тэд ойртон ирж буй Ням гаргийн хуулиар эхэлж, сорилтын хугацаа хаагдах хүртэл үргэлжилж, Эзэн эргэн ирж, дараа нь дэлхий долоо дахь жилийн Амралтын өдрөөр дүрслэгдсэнээр амардаг тэр сүүлчийн борооны үеийг заан тодорхойлдог; энэ нь Майхан баярын долоон доторх найм дахь нь юм.

Хорин хоёр шүлэг бүхий энэ хоёр мөрийг бид хэд хэдэн шалтгааны улмаас нэгтгэн авч үздэг. Аль аль мөр нь хорин хоёр шүлэгтэй бөгөөд 220-ын аравны нэг болох хорин хоёр нь Бурханлаг чанар ба хүн төрөлхтний нэгдлийн бэлгэдэл юм.

Хоёр мөр нь хорин хоёр үсгээс бүрдэх Еврей цагаан толгойг төлөөлдөг.

Хоёр шугам хоёулаа баяруудыг төлөөлдөг.

Хоёр мөр нь жилийн ургац хураалтын хоёр улирлыг төлөөлдөг.

Хоёр шугам хоёулаа хашаа, Ариун газар, мөн Хамгийн Ариун газарт Христийн үйл хэргийг төлөөлдөг. Левит ном нь тахилч нарыг илтгэдэг бөгөөд Есүс бол тэнгэрлэг Тэргүүн Тахилч мөн. Иймээс Левит хорин гуравдугаар бүлгийн дөчин дөрвөн эшлэлд “мөр дээр мөр” хэмээх аргачлалыг хэрэглэх нь зүй ёсны юм.

Пентекост нь Христийн шашны хувьд эрт бороо байсан бөгөөд Майхан баяр нь Христийн шашны хувьд хожуу бороо юм. Иймээс бид хаврын “Пентекостын өдөр”-ийг намрын Майхан баярын долоон өдөртэй тохируулан үздэг. Уайт эгч “Зовлонгийн цагт бид бүгд хотууд болон тосгодоос зугтан гарсан” хэмээн хэлэхдээ, тэрээр хавчлагын улмаас Бурханы ард түмэн цөлд амьдарч буй цаг үеийг зааж байна. Майхан баярын улиралд түр сууцанд амьдрах нь газар дэлхийн хувьд Амралтын өдрийн ойн баярын амралт руу шууд хүргэдэг түүхийг бэлгэдэн дүрслэдэг.

Пентекостын өдөр нь Асруудын баярын долоон өдрийн эхлэлийг тэмдэглэдэг. Дараа нь Асруудын баярын долоон өдрийн найм дахь өдөр болох ойн жил дүрслэгддэг. Асруудын баяраас тав хоногийн өмнө Эвлэрүүллийн өдөр байв. Иймээс Асруудын эхлэлийг тэмдэглэдэг Пентекостын өдрөөс тав хоногийн өмнө—шүүлт тэмдэглэгддэг. Эвлэрүүллийн өдрийн шүүлтээс арван хоногийн өмнө Бүрэнүүдийн баяр байдаг. Эдгээр шугамыг нэгтгэн үзвэл, Пентекостоор төлөөлөгдсөн Ням гаргийн хуулиас тав хоногийн өмнө шүүлт тэмдэглэгддэг. Түүнээс арван хоногийн өмнө Бүрэнүүдийн баяр тэмдэглэгддэг.

Христийн баптисм нь Түүний үхэл, оршуулга, амилалтыг төлөөлсөн. Эдгээр гурван үе шат нь Түүний Дээгүүр Өнгөрөх Баярын үеийн үхэл, Амралтын өдрийн дээрх оршуулга ба амралт, мөн Ням гаргийн амилалтаар дүрслэгддэг. Түүний үхэл, оршуулга, амилалтын гурван өдөр нь гурван үе шатаас бүрдэх нэг тэмдэгт үе юм. Иймээс бид хавар болон намрын баяруудын хоёр шугамын хослолыг амилалтаас эхлүүлдэг. Гурав дахь өдрийн амилалт нь Пентекост уруу хүргэдэг дөчин есөн өдрийн хугацааг эхлүүлдэг бөгөөд тэр нь Ням гаргийн хууль юм. Тэрхүү дөчин есөн өдрийн хугацааны өмнө исгээгүй талхны баяр байдаг бөгөөд энэ нь нэг өдөр өмнө эхэлж, анхны үр жимсний өдрөөс хойш таван өдрөөр үргэлжилдэг.

Анхны үр жимсний амилалтаас Ням гаргийн хууль хүртэл дөчин есөн өдөр бөгөөд, Ням гаргийн хууль нь тавь дахь өдөр юм. Ням гаргийн хуулиас таван өдрийн өмнө шүүлт дүрслэгдэж, тэрхүү шүүлтээс арван өдрийн өмнө бүрэнүүдийн анхааруулга тэмдэглэгддэг. Амилалт нь эхний замын тэмдэг мөн; дараа нь таван өдрийн дараа исгээгүй талхны үе дуусна. Исгээгүй талхны үе дууссанаас хойш гучин өдрийн дараа бүрэнүүдийн анхааруулга тохиодог. Арван өдрийн дараа Эвлэрүүллийн өдрийн шүүлт тэмдэглэгдэж,

түүнээс таван өдрийн дараа Пентекостын Ням гаргийн хууль ирдэг.

Энэ нь хаврын болон намрын баяруудын мөр мөрөөрх хэрэглээнд орших долоон замын тэмдгийг тодорхойлж байна: исгээгүй талхны баярын эхлэл, амилалт, исгээгүй талхны баярын төгсгөл, бүрэнүүдийн анхааруулга, шүүлт, Пентекост болон хожмын бороо. Эдгээр долоон замын тэмдэг нь альфа долоо дахь өдрийн Амралтын өдөр болон омега долоо дахь жилийн Амралтын өдрийн хүрээнд байрласан байдаг. Энэ хоёр Амралтын өдрийн хооронд агуулагдсан долоон замын тэмдэг нь таван өдрийн хугацаа, түүний дараах гучин өдрийн хугацаа, арван өдрийн хугацаа, таван өдрийн хугацаа, мөн долоон өдрийн хугацааг тусгаарлан тодорхойлдог.

Дараа нь бид Христийн амиллыг нийцүүлэн авч үзвэл, Тэрээр шавь нартайгаа “нүүр тулан” зааж сургаад, үүний дараа тэнгэр өөд өргөгдсөн дөчин хоногийн хугацаа байсныг олж харна. Дараа нь арван хоногийн турш шавь нар дээд өрөөнд байв. Тэр арван хоног Пентекостын өдөрт, өөрөөр хэлбэл Ням гаргийн хуульд, хүрч төгссөн. Ингэснээр Левит “23”-аар төлөөлөгдсөн тахилч нарын шугамд дөчин хоногийн хугацаа болон арван хоногийн хугацаа нэмэгдэж байна.

Амиласан байдлын баярын төгсгөл хүртэл Амиллаас хойш таван өдөр байна; дараа нь бүрээний анхааруулга хүртэл гучин өдөр, түүнээс хойш Христийн тэнгэр өөд өргөгдөх хүртэл таван өдөр, дараа нь шүүлт хүртэл таван өдөр, улмаар Пентекостын сүүлчийн борооны долоон өдөр хүртэл таван өдөр байна.

Исгээгүй талхны долоон өдрийн эхлэлээс хойш дараагийн өдөр анхны үр жимсний амилалт тохиодог. Амилалт нь исгээгүй талхны долоон өдрийн дотор болдог бөгөөд амилалтаас хойш тав хоногийн дараа исгээгүй талхны хугацаа төгсөнө.

Исгээгүй талхны баяр төгсснөөс хойш гуч хоногийн дараа бүрэнүүд анхааруулгыг тэмдэглэдэг.

Бүрэнүүдийн анхааруулгаас хойш тав хоногийн дараа Христ дөчин хоногийн турш сургаал айлдсаны эцэст тэнгэр өөд өргөгдсөн. Түүний тэнгэрт өргөгдсөн нь дээд өргөөнд өнгөрүүлсэн арван өдрийн эхлэлийг тэмдэглэсэн юм.

Тэгээд Түүний тэнгэрт халин одсоны дараах тав дахь өдөр шүүлт тэмдэглэгддэг.

Тав хоногийн дараа Пентекостын ням гаргийн хууль хожмын борооны долоон өдрийн хугацааг нээнэ.

Нэг зуун дөчин дөрвөн мянга нь Хургыг хаашаа ч явсан дагагчид мөн. Елиа ба Мосе 2020 оны 7 дугаар сарын 18-нд алуулсан. Тэд бас бидний Эзэн цовдлогдсон тэр газарт алуулсан. Христийн амилалт нь 2023 оны 12 дугаар сарын 31-ний амилалтын хэв загвар болсон. Тэр өдрөөс өмнө, 2023 оны 7 дугаар сард, цөлөөс исгээгүй талхаар төлөөлүүлсэн нэгэн мэдээ эгшиглэж эхэлсэн. Исгэгч нь алдаа, хоёр нүүрт зан, нүглийг төлөөлдөг бөгөөд цөлөөс ирсэн тэрхүү мэдээ исгээгүй байсан. 2023 оны 12 дугаар сарын 31-нээс Ням гаргийн хууль хүртэл, Левит “23” нь нэг зуун дөчин дөрвөн мянгын эвлэрүүллийн хүрээг тогтоосон. Тэрхүү хүрээ

нь Миллерийн зүүд, Малахи гурав болон Илчлэл арван есийн тэнгэрийн цонхнуудтай нийцдэг. Энэ нь мөн МЭ 27-оос 34 оны хоорондох ариун долоо хоног дахь гуравдугаар ба есдүгээр цагтай нийцдэг.

Бид эдгээр зүйлсийг дараагийн өгүүлэлд үргэлжлүүлэн авч үзнэ.

“Мэдлэгээр өрөөнүүд нь үнэт бөгөөд тааламжит бүх баялгаар дүүрэх болно.”

“Оюун ухаан ба сэтгэлд, мөн бие махбодод ч адил, хүч чадал нь хичээл зүтгэлээр олддог нь Бурханы хууль мөн. Хөгжил нь дасгал сургуулилтаар бий болдог. Энэхүү хуультай нийцүүлэн, Бурхан Өөрийн үгэнд оюун санааны болон сүнслэг хөгжлийн хэрэгслийг ханган өгсөн юм.

“Энэхүү амьдралд ч, эсвэл ирэх амьдралд ч зохистой байхын тулд хүмүүсийн ойлговол зохих бүх зарчим Библид агуулагддаг. Мөн эдгээр зарчмыг хүн бүр ойлгож чадна. Түүний сургаалыг үнэлэн хүлээн авах сэтгэлтэй хэн боловч Библиэс ганцхан хэсгийг уншихдаа ч түүнээс ямар нэгэн тус дэмтэй бодлыг олж авалгүй өнгөрөхгүй. Гэвч Библийн хамгийн үнэт сургаал нь хааяа нэг, эсвэл уялдаа холбоогүй судлалаар олддоггүй. Түүний агуу үнэний тогтолцоо нь яаруу, эсвэл хайнга уншигчид шууд ялган танихаар тийм байдлаар тавигдаагүй. Түүний олон эрдэнэс нь өнгөн давхаргын дор үлэмж гүнд оршдог бөгөөд тэдгээрийг зөвхөн хичээнгүй судалгаа, тасралтгүй чармайлтаар л олж авч болно. Агуу бүхлийг бүрдүүлдэг үнэнүүдийг ‘энд бага, тэнд бага’ хэмээн эрж хайж, цуглуулах ёстой.” Исаиа 28:10.

Ийнхүү нэгбүрчлэн нягтлан судалж, хамтад нь нэгтгэн үзвэл, тэд хоорондоо төгс нийцэн зохицсон нь илэрнэ. Сайн мэдээ бүр бусдыгаа нөхөн гүйцээдэг, зөгнөл бүр нөгөөгийнхөө тайлбар болдог, үнэн бүр өөр нэгэн үнэний хөгжил, дэлгэрэлт байдаг. Иудейн эдийн засгийн тогтолцооны хэв шинжүүд сайн мэдээгээр тодорхой болдог. Бурханы үгэн дэх зарчим бүр өөрийн байр суурьтай, баримт бүр өөрийн хамаарал, ач холбогдолтой. Мөн төлөвлөгөө болон хэрэгжилтийн хувьд бүхэл бүтэн энэхүү байгууламж нь Зохиогчийнхоо тухай гэрчлэл өгдөг. Ийм байгууламжийг Хязгааргүй Нэгэний оюунаас өөр ямар ч оюун ухаан сэтгэж, бүтээн байгуулж үл чадна.

“Төрөл бүрийн хэсгүүдийг нягтлан судалж, тэдгээрийн харилцан холбоог шинжлэх явцад хүний оюун ухааны дээд чадварууд туйлын идэвхтэйгээр ажиллахад дуудагддаг. Ийм судалгаанд оролцох хэн боловч оюуны чадвараа хөгжүүлэхгүй байж үл чадна.

“Библийн судалгааны оюуны үнэ цэнэ нь зөвхөн үнэнийг эрэн хайж, түүнийг нэгтгэн цуглуулахад оршдоггүй. Тэр нь мөн толилуулагдсан сэдвүүдийг ухан ойлгоход шаардагдах хичээл зүтгэлд оршдог. Ердийн, ахуйн чанартай зүйлсээр л завгүй байдаг оюун ухаан явцууран доройтдог. Хэрэв агуу, өргөн цар хүрээтэй үнэнүүдийг ойлгон ухаарах даалгаварт хэзээ ч дайчлагдахгүй бол, тэр нь эцэстээ өсөн хөгжих чадвараа алддаг. Ийм доройтлоос хамгаалах хамгаалалт, хөгжлийг өдөөх хүч болохын хувьд, Бурханы үгийг судлахтай эн тэнцэх өөр юу ч үгүй. Оюуны сургалтын хэрэгсэл болохын хувьд Библи нь бусад ямар ч номоос, эсвэл бусад бүх номыг нийлүүлснээс ч илүү үр нөлөөтэй. Түүний сэдвүүдийн агуу байдал, өгүүлэмжийнх нь сүрлэг энгийн байдал, дүрслэлийнх нь гоо үзэсгэлэн нь бодлыг өөр юу ч чадахгүйгээр сэргээж, өргөн өргөдөг.

Илчлэлтийн сүр жавхлант үнэнүүдийг ухаан ойлгох гэсэн хичээл зүтгэл шиг тийм оюуны хүчийг өөр ямар ч судалгаа өгч чаддаггүй. Ийнхүү Хязгааргүй Нэгэний бодлуудтай харьцалдсан оюун ухаан үл тэлж, үл бэхжих аргагүй.”

“Сүнслэг мөн чанарын хөгжилд Библийн хүч үүнээс ч агуу юм. Бурхантай нөхөрлөхийн тулд бүтээгдсэн хүн зөвхөн тийм нөхөрлөл дотор л өөрийн жинхэнэ амьдрал ба хөгжлийг олж чадна. Бурханаас өөрийн хамгийн дээд баяр хөөрийг олохоор бүтээгдсэн тэрээр зүрх сэтгэлийн хүслийг намжааж, сүнсний өлсгөлөн ба цангааг хангаж чадах зүйлийг өөр юунаас ч олж чадахгүй. Чин сэтгэлтэй, суралцахад бэлэн сүнсээр Бурханы үгийг судалж, түүний үнэнийг ухааран ойлгохыг эрэлхийлдэг хүн Үгийн Зохиогчтой холбоо тогтох болно; мөн өөрийнх нь сонголтоос өөрөөр түүний хөгжлийн боломжид хязгаар үгүй.”

“Өргөн цар хүрээтэй хэв маяг, сэдвүүдийнхээ хувьд Библи нь оюун ухаан бүхэнд сонирхол төрүүлж, зүрх сэтгэл бүхэнд хүрэх зүйлтэй. Түүний хуудсанд хамгийн эртний түүх; амьдралд хамгийн үнэнч намтар; улс орныг захирахад, гэр бүлийг журамлахад зориулсан төрийн удирдлагын зарчмууд—хүний мэргэн ухаан хэзээ ч эн зэрэгцүүлж чадаагүй зарчмууд—агуулагддаг. Тэнд хамгийн гүн ухаан, хамгийн уянгалаг бөгөөд хамгийн сүр жавхлант яруу найраг, хамгийн халуун мэдрэмжтэй бөгөөд хамгийн эмгэнэлт бүтээлүүд багтдаг. Ийнхүү авч үзэхэд ч Библийн бичээсүүд нь аливаа хүний зохиогчийн бүтээлүүдээс үнэлэмжийн хувьд хэмжээлшгүй давуу; харин агуу төв үзэлтэй нь холбоотойгоор нь харах аваас, тэдний хамрах хүрээ хязгааргүй өргөн бөгөөд үнэ цэнэ нь хязгааргүй их юм. Энэ үзлийн гэрэлд авч үзвэл, сэдэв бүр шинэ ач холбогдолтой болдог. Хамгийн энгийнээр илэрхийлсэн үнэнүүдэд хүртэл тэнгэрээс өндөр, мөнх үеийг хамарсан зарчмууд агуулагддаг.”

“Библийн гол сэдэв, бүхэл бүтэн энэ Номын бусад бүх сэдэв түүнийг тойрон нягтардаг тэр сэдэв нь золилтын төлөвлөгөө, хүний сэтгэл дотор Бурханы дүр төрхийг сэргээн тогтоох явдал мөн. Еденд тунхаглагдсан шийтгэлийн үгэн доторх найдварын анхны цухалзлаас эхлээд Илчлэлт дэх эцсийн алдар суут амлалт болох, ‘Тэд Түүний нүүрийг үзнэ; Түүний нэр тэдний магнай дээр байх болно’ (Илчлэлт 22:4) хэмээх үг хүртэл, Библийн ном бүрийн болон хэсэг бүрийн гол утга нь энэхүү гайхамшигт сэдвийг дэлгэн харуулах явдал юм,—хүнийг өргөмжлөх явдал,—‘бидэнд Эзэн Есүс Христээр дамжуулан ялалтыг өгдөг’ Бурханы хүч мөн. 1 Коринт 15:57.”

“Энэ бодлыг ухааран эзэмшигчийн өмнө судлах хязгааргүй өргөн талбар нээгдэнэ. Түүнд Бурханы үгийн бүхий л эрдэнэсийн санг нээх түлхүүр бий.”

“Авралын тухай шинжлэх ухаан бол бүх шинжлэх ухааны шинжлэх ухаан мөн; тэнгэрэлчүүд болон нүгэлд унаагүй ертөнцүүдийн бүхий л оюунлаг оршнолуудын судалдаг шинжлэх ухаан; бидний Эзэн ба Аврагчийн анхаарлыг татдаг шинжлэх ухаан; Хязгааргүй Нэгэний оюун санаанд тээгдэн бойжиж байсан зорилгод нэвтэрдэг шинжлэх ухаан—‘мөнхийн цаг үеүүдийн туршид дуугүй хадгалагдсан’ (Ром 16:25, R.V.); Бурханаар аврагдагсдын эцэс төгсгөлгүй эрин үеүүдийн туршид судлах шинжлэх ухаан. Энэ бол хүнд эрхлэх боломжтой хамгийн дээд судалгаа мөн. Өөр ямар ч судалгаанаас илүүгээр энэ нь оюун ухааныг хурцалж, сэтгэлийг өргөнө.”

“Мэдлэгийн давуу чанар нь мэргэн ухаан түүнийг эзэмшигчдэд амь өгдөгт оршино.” ‘Танарт Миний хэлдэг үгс бол сүнс бөгөөд амь мөн’ гэж Есүс айлдав. ‘Цорын ганц үнэн Бурхан болох Таныг, мөн Таны илгээсэн Нэгнийг мэдэх нь мөнх амь мөн.’ Номлогчийн үгс 7:12; Иохан 6:63; 17:3, R.V.”

“Ертөнцүүдийг оршин байдалд дуудсан бүтээлч хүч Бурханы үгэнд байдаг. Энэ үг хүч чадлыг түгээдэг; амийг төрүүлдэг. Аливаа тушаал бүр амлалт мөн; хүсэл зоригээр хүлээн авч, сэтгэлд шингээн авбал, тэр нь Хязгааргүй Нэгэний амийг өөртөө авчирдаг. Тэр нь мөн чанарыг өөрчилж, сэтгэлийг Бурханы дүр төрхөөр дахин бүтээдэг.

Ийнхүү хүртээгдсэн тэрхүү амь мөн адил тэжээгдэн хадгалагддаг. “Хүн Бурханы амнаас гарах үг бүрээр амьдарна” (Матай 4:4).

“Оюун ухаан буюу сэтгэл нь юугаар тэжээгдэж байна, түүнээрээ бүрэлдэн төлөвшдөг; харин юугаар түүнийг тэжээхийг тогтоох нь биднээс шалтгаална. Бодол санааг эзэмдэн, зан чанарыг төлөвшүүлэх сэдвүүдийг сонгох эрх мэдэл хүн бүрийн дотор байдаг. Сударт хүрэх завшаан эдэлсэн хүн нэг бүрийн тухай Бурхан: ‘Би Өөрийн хуулийн агуу зүйлсийг түүнд бичсэн’ гэж айлддаг. ‘Намайг дууд, тэгвэл Би чамд хариулж, чиний мэдэхгүй агуу бөгөөд хүчирхэг зүйлсийг чамд үзүүлнэ.’ Хосеа 8:12; Иеремиа 33:3.”

“Бурханы үгийг гартаа атгасан хүн бүр, амьдралын хувь тавилан нь хаана оногдсон байлаа ч, өөрийн сонгох тийм нөхөрлөлийг эдэлж чадна. Тэрээр түүний хуудсууд дотор хүн төрөлхтний дундах хамгийн эрхэм, хамгийн шилдэг хүмүүстэй ярилцан нөхөрлөж, мөн Мөнхийн Нэгэн хүмүүнтэй айлдахдаа өгүүлдэг дуу хоолойг сонсож чадна. Тэрээр «тэнгэрэлчүүд ч харахыг хүсдэг» (1 Петр 1:12) сэдвүүдийг судлан бясалгахдаа, тэдний нөхөрлөлийг эдэлж чадна. Тэрээр тэнгэрлэг Багшийн мөрийг дагаж, Түүний уулан дээр, талд, тэнгисийн дэргэд сургаж байх үедээ айлдсан үгсийг сонсож чадна. Тэрээр энэ дэлхийд тэнгэрийн агаар мандал дунд амьдарч, газрын уй гашууд автсан болон соригдож буй хүмүүст найдварын бодол, ариун байдалд тэмүүлэх хүслийг дамжуулан, өөрөө Үл Үзэгдэгчтэй улам ойртон, бүр улам ойртсон нөхөрлөлд орж; эрт цагт Бурхантай хамт алхаж байсан тэр нэгэний адил мөнхийн ертөнцийн босгод улам бүр ойртсоор, эцэст нь хаалгууд нээгдэж, тэрээр тийш орно. Тэрээр өөрийгөө огтхон ч харь хүн бус болохыг мэднэ. Түүнийг угтан мэндлэх дуу хоолойнууд нь, үл үзэгдэм атлаа дэлхий дээр түүний хамтрагчид байсан ариун хүмүүсийн дуу хоолойнууд байх болно—энд тэр ялгаж таньж, хайрлаж сурсан дуу хоолойнууд. Бурханы үгээр дамжуулан тэнгэртэй нөхөрлөл дунд амьдарсан хүн, тэнгэрийн нөхөрлөлийн дунд өөрийгөө төрөлх мэт мэдрэх болно.” Боловсрол, 123–127.